

stæffenhed for bestemt Udtalelse fra hans Side, at der ikke var nogen Forfømmelse eller nogen Feil tilstede fra vedkommende Fyrhøders eller Lokomotivførers Side. Naar den ærede Minister havde sagt, at det ikke var bevist, kan jeg i dette Øieblik ikke give ham Uret deri, men det er ikke bevist, at Lokomotivføreren ikke har foretaget Noget. Han har blot selv sagt, at han ikke kunde erindre, om han havde foretaget Noget. Jeg er imidlertid bleven tilfredsstillt i een Retning af den ærede Minister; det er nemlig den, at han dog indrømmede, at naar der var begaaet en saadan Feil fra en Lokomotivførers Side, vilde der ogsaa kunne paalegges en Erstatningspligt, hvad enten det nu traf ham eller dem, i hvis Tjeneste han var. Det var dog et Fremskridt, forekommer det mig, fra det, som var udtalt i Indenrigsministeriets Skrivelse.

Clausager: Jeg vil blot tillade mig at udtale et Par Ord angaaende Andringsforslaget under Nr. 28. Der er dog en høj Grad af Billighed, der taler for at yde den vedkommende Mand den Understøttelse, som her er foreslaaet. Naar hans Hus har ligget i en saadan Afstand fra Banen, at det ikke fra Statens eller fra Ingenieurernes Side er anset for nødvendigt enten at lade ham flytte det eller at lade ham forsyne det med brandsikkert Tag, og naar det desuagtet times, at Udsaaede er overgaaet det fra Lokomotivet, synes jeg virkelig, at der en vis moralisk Forpligtelse for Staten til i hvert Fald at yde ham en faa lille Dækning af det Tab, han derved har lidt, som her er foreslaaet. Jeg vil indrømme, at der maaste ikke kan være Tale om nogen juridisk Forpligtelse for Staten, og det tror jeg heller ikke er udtalt, eller i ethvert Fald ikke ment af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (S. Madsen); men, som sagt, det staar for mig saaledes, at der her er et Tilfælde i Lighed med mange oftere forekommende Tilfælde, hvori vi fra Rigsdagens Side have taget et Billighedshensyn, som er og tidt kan være paa rette Sted. Den høitærede Minister udhøvede, at Staten saameget mindre kunde være forpligtet til at komme den Vedkommende til Hjælp, som Ulykkestilfældet ikke engang var passeret, efter at Staten havde overtaget Banen; det var Entreprenøren, der besørgede den endnu ikke færdige Bane med Lokomotiver, men det var dog alligevel paa Statens Bane og for Statens Regning, at de have besørgt Strækningen. At de vedkommende Bestillingsmænd ikke have gjort sig skyldige i nogen ulovlig eller i nogen usforsvarlig Handling, kan meget godt være; havde de gjort det, vilde jo ogsaa Pligten til Stadeserstatning have paahvilet dem, og forsaavidt de ikke havde været i Stand til at udrede Stadeserstatning, vilde dog vistnok

den moraliske Forpligtelse til at yde Erstatning, mener jeg, ligesuldt være kommen til at paahvile Staten. Naar private Folk have lidt Støde ved Statens Embeds- eller Bestillingsmænd, og disse ikke have været i Stand til at dække det Tab, de ved deres Handling have paaført Private, have vi ofte set Staten træde til og yde Hjælp. Jeg tillader mig derfor at anbefale Andringsforslaget til Vedtagelse, idet jeg, som jeg sagde, synes, at Billighed taler for at yde Manden denne Hjælp.

Ordføreren (Tauber): Jeg skal kun gjøre en kort Bemærkning til den ærede Minister. Han mente, at der deri, at et Andragende henvises til en Minister, kun laa en Opfordring til at tage Sagen under Overveielse. Den ærede Minister har Ret i, at en Henvisning ikke er det Samme som en Vedtagelse, men der ligger dog noget mere deri end en Opfordring til Overveielse, nemlig en Opfordring til at tage Andragendet under Overveielse i den Mand, hvori det gaar, en Opfordring til en velvillig og imøbetommende Overveielse; det er en Modifikation, som ikke ganske kan lades ude af Betragtning. — Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) kom nu med noget Nyt, nemlig at en Fyrhøder, eller hvem det var, ikke havde bevist, at han ikke havde gjort sig skyldig i nogen usforsigtig Handling, idet han ikke kunde huske det. Derimod kunde man — uden at jeg iøvrigt skal gaa nærmere ind paa Sagen — sige, at, naar det, en Fyrhøder ikke kunde huske, at han havde gjort, ikke var nogen Handling, som kunde henføres under strafbar Uforsigtighed, var det ligegyldigt, om han havde gjort eller ikke gjort det, han ikke kunde huske, thi det kunde da ikke medføre Erstatningspligt for Fyrhøderen eller Andre. Naar Ministeren ikke i sin Skrivelse har omtalt, at Staten kunde være erstatningspligtig for, hvad dens Betjente gjorde, ligger det ganske simpelt deri, at der her slet ikke er Tale om nogen som helst Uforsigtighed, som kunde medføre Erstatningspligt for Nogen som helst. Der er efter min Mening, og jeg tror i det Hele efter Udvalgets Mening, ikke Spor af Narfag til at vedtage det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds.

Winther: Maa jeg blot bemærke, at disse almindelige Udtalelser fra den ærede Ordfører være saa løse og saa almindelige, at jeg virkelig ikke vil give mig til at læse op af Forhørene her, efter at Sagen er trukken saa længe ud; men jeg skal sørge for, at det ikke skal staa uoplyst hen, at det, som den ærede Ordfører udtalte, beror paa en Feiltalelse.